

Toelichting op de referentiewaarden van het Van Wiechenonderzoek

Voor het bepalen van de referentiewaarden is gekozen voor een studie uit Den Haag [1]. Dit is de studie met de meest recente gegevens. Bij het bepalen van referentiewaarden is het belangrijk dat wordt uitgegaan van de wijze waarop het instrument wordt gebruikt in de praktijk [2]. Ook hieraan voldoet deze studie. Deze studie had verder als voordeel dat het een grote dataset betrof. Na exclusie van vroeggeborenen (< 37 wk) en kinderen met een laag geboortegewicht (< 2500 g) bleven bijna 20.000 kinderen over voor de analyses.

De leeftijd waarop 90% van de kinderen een kenmerk positief scoort is de P90-leeftijd. Bij het vaststellen van een set van kenmerken die behoren bij een bepaalde aanbevolen onderzoeksleeftijd is er naar gestreefd zo goed mogelijk aan te sluiten bij de P90-leeftijden van deze set. Aangezien de P90-leeftijd per kenmerk verschillend is, is het niet mogelijk een set kenmerken zodanig te kiezen dat op de aanbevolen onderzoeksleeftijd precies 90% van alle kinderen, op alle kenmerken uit de set, het kenmerk toont. De studie uit Den Haag laat zien dat rond de aanbevolen onderzoeksleeftijd het percentage dat een kenmerk toont varieert van 81 tot 100%.

Jongens en meisjes

Bij sommige kenmerken zijn er opvallende verschillen tussen jongens en meisjes. Bij de beschrijving van de afzonderlijke kenmerken zijn ook referentiewaarden vermeld voor jongens en meisjes afzonderlijk indien het verschil 5% of groter was.

Gewijzigde kenmerken

De studie uit Den Haag betrof kinderen geboren in de periode 2011 tot en met 2013. Na die tijd zijn sommige kenmerken gewijzigd. De referentiewaarden zijn daarom slechts geldig voor de definitie van de kenmerken uit 2011 tot en met 2013. Bij de beschrijving van de afzonderlijke kenmerken is vermeld waar dit van toepassing is.

Gedragstoestand van het kind

Bij het Van Wiechenonderzoek wordt ook de gedragstoestand van het kind geregistreerd. Het is de bedoeling dat ook bij een kind dat moeilijk te onderzoeken is, omdat het bijvoorbeeld huilt, toch zoveel mogelijk kenmerken onderzocht worden. De kenmerken die niet geobserveerd kunnen worden dienen met een min (-) gescoord te worden. Dat is belangrijk omdat het maar de vraag is of een kind een kenmerk niet toont vanwege zijn gedragstoestand of omdat het hiertoe niet in staat is. Zoals hierboven gesteld is het bij het bepalen van referentiewaarden belangrijk dat wordt uitgegaan van de wijze waarop het instrument wordt gebruikt in de praktijk [2]. Bij de referentiewaarden zijn daarom kenmerken die negatief gescoord zijn niet geëxcludeerd in het geval er sprake was van een moeilijk te onderzoeken kind.

Referenties

1. Deurloo JA, Huizing AHJ, Harst van der S, Wilde de J, Dommelen van P, Verkerk PH. Hernieuwde evaluatie van de referentiewaarden van het Van Wiechenonderzoek. Tijdschr Jeugdgezondheidsz. (2021). <https://doi.org/10.1007/s12452-021-00256-5>
2. Bezemer PD. Referentiewaarden; een verkenning van methoden voor het bepalen van 'normale waarden'. proefschrift. Bleiswijk:NKB-Offset;1981.